

ความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา

โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

ศรันรัตน์ ถาวรสิทธิ์วานิช*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การสอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน จำนวน 169 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก 2) ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe)

คำสำคัญ

ความคิดเห็น ครู การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

งานบริหารสถานศึกษาตามการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษาไว้ 4 งาน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 32) เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ของการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนบริหารโรงเรียนในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาโรงเรียนของตนและรู้จักวางแผนยุทธศาสตร์ให้ครอบคลุม การบริหารงาน 4 งาน โดยมีงานวิชาการเป็นงานหลัก ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนส่งเสริมให้งานวิชาการบรรลุจุดหมายได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ เป็นสิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการ โดยให้คำแนะนำ และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ กระจายอำนาจ มอบหมายความรับผิดชอบให้ครูทุกคน เพื่อให้ครูทำงานด้วยความเต็มใจ พึงพอใจในการที่จะมุ่งมั่นถ่ายทอดความรู้ ให้กับนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ กิจกรรมที่ดำเนินการในโรงเรียนทุกอย่าง ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านวิชาการและทักษะในการประกอบอาชีพของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรมีส่วนเกี่ยวข้องและส่งเสริมงานวิชาการที่สำคัญที่สุดในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องถือเอางานวิชาการมาเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาคือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด การเป็นผู้นำทางด้านวิชาการโดยการทำงานร่วมกับครู ศึกษานิเทศก์ และประสานงานให้ครูทุกคนทำงานร่วมกันเพื่อมุ่งจุดหมายอันเดียวกัน คือ ผู้เรียนมีคุณภาพงานวิชาการจึงเป็นงานที่พิสูจน์ความสำเร็จของสถานศึกษาหรืออีกนัยหนึ่งความสำเร็จของสถานศึกษาคือ เด็กที่เป็นผลผลิตของโรงเรียน มีคุณภาพและมีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนดคือ มีผลสำเร็จทางการเรียนสูง หรือเป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ (คำริ บุญชู, 2546, หน้า 16)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 32) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายและภารกิจการบริหารวิชาการไว้ 12 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนการศึกษา 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) การนิเทศการศึกษา 8) การแนะแนวการศึกษา 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา การบริหารงานวิชาการให้ประสบความสำเร็จบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิชาการให้มีความก้าวหน้า รวมถึงปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต้อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต้อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การสอน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 292 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 169 คน จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยเปรียบเทียบตามตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน ภาวิดา ธาราศิริสุทธิ และศิริพงษ์ เสาภาชน, 2556, หน้า 132) ที่ประชากรจำนวน 290 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 165 คน แต่งานวิจัยนี้มีประชากร 292 คน จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 169 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิโดยการเทียบสัดส่วน

2. เนื้อหาที่ใช้ในงานวิจัย คือ ความคิดเห็นของครูต้อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร กำหนดไว้ 8 ด้าน ดังนี้

- (1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- (2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- (3) การนิเทศการศึกษา
- (4) การวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน
- (5) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- (6) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- (7) การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
- (8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 292 คน โดยเปรียบเทียบตามตารางของ Krejcie and Morgan (อ้างถึงใน ภาวิตา ธาราศรีสุทธี และศิริพงษ์ เสาภายน, 2556, หน้า 132) ที่ประชากรจำนวน 290 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 165 คน แต่งานวิจัยนี้มีประชากร 292 คน จึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 169 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิ ประกอบด้วยครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เป็นเพศหญิง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 74.60 และเพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40 มีประสบการณ์ในการสอน 6 – 10 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 รองลงมา คือครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่ำกว่า 5 ปี 51 คน คิดเป็นร้อยละ 30.20 และน้อยที่สุด คือ ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบ่งเป็น 2 ตอน เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และประสบการณ์การสอน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) แบบถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 8 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (3) ด้านการนิเทศการศึกษา (4) ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน (5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (6) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (7) ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา (8) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ รวมไปถึงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น .87 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 169 ฉบับ ประกอบด้วยระหว่างวันที่ 1 – 10 พฤษภาคม 2560 และนัดวันและเวลาในการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามกลับคืน คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่า (t – test) กับตัวแปรเพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) กับตัวแปรประสบการณ์การสอน ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำไปทดสอบค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และระดับมาก คือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้อ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ระดับมาก คือ ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ มีความตระหนักในความสำคัญของการบริหารงาน

วิชาการ สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 2) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ ถ้ามองใน ด้านกระบวนการการดำเนินงานแล้ว หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุง พัฒนาการเรียน การสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2547, หน้า 1) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารงาน-วิชาการว่า เป็นงานหลักที่สำคัญของสถานศึกษา ซึ่งมีงานด้านอื่นๆ เป็นงานสนับสนุน ดังนั้นสถานศึกษาจำเป็นต้องปฏิบัติงานวิชาการให้มีความชัดเจนและมีความแข็งแกร่งเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงภารกิจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อปัจจัยคุณภาพของผู้ผลิต จากความสำคัญของการบริหารงานวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักของสถานศึกษา เป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการศึกษา รวมถึงชี้วัดความสามารถของผู้บริหาร ดังนั้น การบริหารงานวิชาการจึงเป็นภารกิจที่สำคัญของสถานศึกษาที่จะพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิต เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมได้ โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากร คือ ครู อาจารย์ และ ผู้บริหารนั่นเอง

และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความคิดเห็นทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยจะอภิปรายในแต่ละด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร มีการส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สนับสนุนให้ครูร่วมกันวิเคราะห์และจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยการจัดการอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการจัด โครงการในการสนับสนุนการวิเคราะห์และจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี เพราะหลักสูตรสถานศึกษา ถือเป็นตัวกำหนดทิศทางการจัดกระบวนการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ กายเพชร สมเพชร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนกลุ่มนิคมพัฒนา อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัตรระยอง ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้านผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ของผู้เรียน สอดคล้องกับ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551, หน้า 71) กล่าวว่า หลักสูตรสถานศึกษาจะบรรลุเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้เพียงใดนั้น ภารกิจการบริหารงานวิชาการประการหนึ่งที่สำคัญ คือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสถานศึกษาต้อง

ส่งเสริมสนับสนุนครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของจินดา ทรัพย์เมฆ (2549) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความพึงพอใจด้านการพัฒนาการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าสถานศึกษามีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ครบถ้วน และสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมากตามลำดับ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจณี พิณิจล้ำดวล (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า บทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการนิเทศการศึกษา ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการนิเทศภายในสถานศึกษา โดยผู้บริหารจัดให้มีระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ ธีรวิภา ประทุมพรรัตน์ และคณะ อ่างถึงใน สันติบุญภิรมย์ (2552, หน้า 307) กล่าวว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา คือ กระบวนการที่อาศัยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา ภายใต้การนำของผู้บริหารสถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันณภรณ์ ปานสรวง (2551) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อบทบาท ด้านการบริหารงานนิเทศการศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ติดตามการวัดผลและประเมินผลอย่างจริงจังสม่ำเสมอ มีการแนะนำครูเอาผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงผู้บริหารส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2554, หน้า 4) กล่าวถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน และตัดสินว่าผู้เรียนมีความรู้ ทักษะความสามารถ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดในระดับใด สามารถที่จะได้รับการเลื่อนชั้นหรือจบการศึกษาหรือไม่ สถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษาศึกษา จะต้องจัดทำระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นข้อกำหนดของหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถาวร ศรีเกตุ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความ

คิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียน อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักรกรุงเทพมหานคร ส่งเสริมครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นประจำทุกภาคเรียน และสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ

ประกอบกับผู้บริหารตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัย มีการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้โรงเรียนส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน และสนับสนุนให้นำผลวิจัยมาใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชลี อินทร์เรือง (2552) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารกับคุณภาพนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษานครนายก ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

1.6 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีการส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน และนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสำรวจความต้องการของครูในการใช้สื่อเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันณภรณ์ ปานสรวง (2551) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ทัศนะของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อบทบาท ด้านการบริหารงานสื่อ นวัตกรรม อยู่ในระดับมาก โดยรายการที่โรงเรียนมีบทบาทสูงสุด คือ ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กายเพชร สมเพชร (2557) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนกลุ่มนิคมพัฒนา อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

1.7 ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง วางแผนและมอบหมายให้ครูรับผิดชอบตามมาตรฐานตัวบ่งชี้ ส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 มาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 48 ให้นำหน่วยงาน

ต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรับรองการประกันคุณภาพภายนอก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2547, หน้า 133) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมร เฟื่องรอด (2556) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพชีวิต กลุ่มปางสีดา และกลุ่มเจ้าพ่อปรอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิราวัลย์ ศรีกระทุ่ม (2557) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ด้านการส่งเสริมการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

1.8 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จัดให้มีแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อย่างหลากหลายและเพียงพอ เพื่อสนับสนุนการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน ส่งเสริมความร่วมมือ เพื่อสร้างเครือข่ายแหล่งเรียนรู้กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ เสมอวงษ์ (2554) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาบทบาทการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

2. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่าครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่เมื่อพิจารณา รายด้านด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แตกต่างกัน ซึ่งในภาพรวมเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างกันและรายด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ แตกต่างกัน ซึ่งภาพรวมเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารบริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เห็นถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการและการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีการบริหารงานภายใต้หลักเกณฑ์และแนวทางการบริหารงานด้านวิชาการเดียวกัน จึงทำให้ครูที่

มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นที่แตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจณี พินิจลำดวล (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อนำไปใช้

ผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยพิจารณาจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการนิเทศการใช้หลักสูตรภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อความชัดเจนในการกำกับติดตามการใช้หลักสูตรร่วมกันระหว่างผู้บริหารและครู โดยพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตร กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ผลจากการนำหลักสูตรไปใช้ โดยคำนึงถึงคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้น การพัฒนาการสอนของครู โดยการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูศึกษาค้นคว้าเข้าร่วมประชุมวิชาการ อบรมสัมมนาความรู้ต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. ด้านการนิเทศการศึกษา ผู้บริหารควรมีการนำผลการนิเทศมาวางแผน เพื่อพัฒนาการศึกษาและการบริหารงานวิชาการ รวมถึงงานบริหารอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
4. ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารควรอำนวยความสะดวกแก่ครูเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ในการวัดและประเมินผล
5. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครู ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้สนใจรับทราบ โดยการสร้างเครือข่ายระหว่างโรงเรียน เพื่อเป็นการสร้างความร่วมมือและเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
6. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผู้บริหารควรมีการดำเนินการจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ทันสมัย ให้ครูอย่างเพียงพอและหลากหลาย

7. ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

8. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารควรส่งเสริมการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทการการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในงานอื่นๆ เช่น งานบุคคล งานงบประมาณ งานบริหารงานทั่วไป

2. ควรมีการศึกษาโดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่มหรือสัมภาษณ์รายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นนิติบุคคล*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตามหลักสูตร*

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กายเพชร สมเพชร. (2557). *การศึกษายบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร*

สถานศึกษาโรงเรียนกลุ่มนิคมพัฒนา อำเภอนิคมพัฒนานา จังหวัดระยอง.

งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จรูณี เก้าเอียน. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และ*

แนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.

ชุมศักดิ์ อินทร์รัชย์. (2547). *การบริหารงานวิชาการ (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. ปัตตานี:

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2551). *หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร:

เทียมฟ้าการพิมพ์.

นุชรี เอี่ยมไผ่. (2557). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร*

โรงเรียน สำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปิ่นถรณ์ ปานสรวง. (2551). *บทบาทการบริหารงานวิชาการตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1.*

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). *การบริหารวิชาการ.* กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริม.

รุจิร ภู่อาระ. (2557). *การบริหารวิชาการและการประกันคุณภาพ.* กรุงเทพมหานคร:

มิตรภาพการพิมพ์และสตูดิโอ จำกัด.

ลิขิต เศรษฐบุตร. (2551). *บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาต่อการบริหารงานวิชาการ*

ในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

ศิริวรรณ เสมอวงษ์. (2554). *การศึกษามหาวิทยาลัยส่งเสริมการบริหารงานวิชาการของ*

ผู้บริหารสถานศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, บุญมี พันธุ์ไทย และสมจิตรา เรืองศรี. (2559). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*

(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

อมร เพ็ชรอด. (2556). *บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการประกันคุณภาพ*

ภายในของโรงเรียนในเครือข่ายพัฒนาคุณภาพชีวิต กลุ่มปางสีดา และ

กลุ่มเจ้าพ่อปรัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับมัธยมศึกษาสระแก้ว เขต 1.

งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อัญชลี อินทร์เรือง. (2552). *ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารงานวิชาการของ*

ผู้บริหารกับคุณภาพนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเขตพื้นที่การศึกษา

นครนายก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

